

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Rüdiger Bartmann (Gladbeck, Nemčija)

**Tožba, vložena 29. januarja 2010 – Bank Melli Iran proti Svetu**

(Zadeva T-35/10)

(2010/C 100/72)

Jezik postopka: angleščina

### Predlogi tožeče stranke

— izpodbijana odločba četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 18. novembra 2009 v zadevi R 656/2008-4 naj se spremeni tako, da bo v celoti ugodeno pritožbi tožeče stranke z dne 22. aprila 2008 in da bo drugi stranki pred odborom za pritožbe naloženo plačilo stroškov tožeče stranke, nastalih v postopku z ugovorom, v postopku pred odborom za pritožbe in v tem postopku;

— podredno, izpodbijana odločba naj se razveljavi in zadevo naj se vrne v odločanje UUNT.

### Stranki

Tožeča stranka: Bank Melli Iran (Teheran, Iran) (zastopnik: L. Defalque, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

### Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „MAGIC LIGHT“ za proizvode iz razredov 3, 8, 10, 21, 22, 26 in 44 (prijava št. 5 196 597)

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Rüdiger Bartmann

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: nemška besedna znamka „MAGIC LIFE“ št. 30 415 611 za proizvode iz razreda 3

Odločba oddelka za ugovore: delna ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009<sup>(1)</sup>, ker je odbor za pritožbe pri presoji verjetnosti zmede napačno uporabil pravo

<sup>(1)</sup> Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL 2009, L 78, str. 1).

### Predloga tožeče stranke

— Točka 4 dela B Priloge k Uredbi Sveta (ES) št. 1100/2009 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in Sklep Sveta z dne 18. novembra 2009 naj se razglasita za nična;

— Svetu naj se naloži plačilo stroškov tožeče stranke v tem postopku.

### Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s to tožbo predlaga razglasitev ničnosti Uredbe Sveta (ES) št. 1100/2009 z dne 17. novembra 2009<sup>(1)</sup> o izvajanju člena 7(2) Uredbe (ES) št. 423/2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu<sup>(2)</sup> in razveljavitvi Sklepa 2008/475/ES<sup>(3)</sup> v delu, v katerem je tožeča stranka vključena na seznam fizičnih in pravnih oseb, subjektov in organov, katerih sredstva in gospodarski viri so v skladu s to določbo zamrznjeni.

Tožeča stranka predlaga razglasitev ničnosti točke 4 dela B Priloge v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko, in v podporo tožbi navaja te tožbene razloge.

Prvič, tožeča stranka trdi, da sta bila izpodbijana uredba in sklep sprejeta ob kršitvi pravice tožeče stranke do obrambe in zlasti njene pravice do poštenega sojenja, saj ni prejela nobenega dokaza ali dokumenta, ki bi potrdil trditve Sveta. Dalje trdi, da so dodatne trditve o sklepu iz leta 2008 ohlapne, nejasne in da nanje ni mogla odgovoriti, saj ji je bila odvzeta pravica do izjave.

Tožeča stranka trdi tudi, da je tožena stranka kršila obveznost zadostne obrazložitve.

Drugič, tožeča stranka trdi, da je Svet kršil člen 15(3) Uredbe št. 423/2007, ker ni navedel individualnih in specifičnih razlogov za izpodbijana dokumenta.

Tretjič, tožeča stranka navaja, da je tožena stranka napačno razlagala člen 7(2)(a), (b) in (c) Uredbe št. 423/2007, saj Svet po mnenju tožeče stranke ni pojasnil, kako običajne bančne aktivnosti tožeče stranke dokazujejo njeno vpletenost ali neposredno povezavo z jedrskimi dejavnostmi, ki pomenijo tveganje širjenja jedrskega orožja.

Poleg tega tožeča stranka izpodbija zakonitost sodbe Sodišča prve stopnje z dne 14. oktobra 2009 <sup>(4)</sup>, zoper katero je vložila pritožbo pri Sodišču <sup>(5)</sup> in s katero je Sodišče prve stopnje zavrnilo tožbo za razglasitev ničnosti Sklepa Sveta 2008/475/ES z dne 23. junija 2008 <sup>(6)</sup>. Tožeča stranka v zvezi s tem trdi, da je Sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je ugotovilo, da sta bila Uredba št. 423/2007 in Sklep št.2008/475/ES zakonito sprejeta s kvalificirano večino in ne soglasno. Tožeča stranke meni, da ker je Uredba št. 423/2007 pravna podlaga za sprejetje uredbe in sklepa, ki se izpodbijata s to tožbo, zgoraj navedena utemeljitev velja za to tožbo. Tožeča stranka tako trdi, da je Svet kršil bistvene postopkovne zahteve iz Pogodbe, iz pravnih predpisov o njenem izvajanju in iz člena 7(2) Skupnega stališča 2007/140/SZVP <sup>(7)</sup>.

Tožeča stranka dalje graja sodbo Sodišče prve stopnje v delu, v katerem je to menilo, da je diskrecijska pravica Sveta iz člena 7(2) Uredbe št. 423/2007 neodvisna, ter je zato ob kršitvi načela sorazmernosti in lastninske pravice kot neupoštevne zavrnilo odločbe Varnostnega sveta Združenih narodov. Tožeča stranka trdi, da ta utemeljitev velja za uredbo in sklep, ki se izpodbijata v tej zadevi, saj Svet ni upošteval odločb Varnostnega sveta Združenih narodov in je zato kršil načelo sorazmernosti in lastninsko pravico.

<sup>(1)</sup> UL 2009, L 303, str. 31.

<sup>(2)</sup> Uredba Sveta (ES) št. 423/2007 z dne 19. aprila 2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 103, str. 1).

<sup>(3)</sup> 2008/475/ES: Sklep Sveta z dne 23. junija 2008 o izvajanju člena 7(2) Uredbe (ES) št. 423/2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL 2008, L 163, str. 29).

<sup>(4)</sup> Zadeva T-390/08, Bank Melli Iran proti Svetu, še neobjavljena.

<sup>(5)</sup> C-548/09 P, Bank Melli Iran proti Svetu.

<sup>(6)</sup> UL 2008, L 163, str. 29.

<sup>(7)</sup> Skupno stališče Sveta 2007/140/SZVP z dne 27. februarja 2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL 2007, L 61, str. 49).

## Tožba, vložena 1. februarja 2010 – Internationaler Hilfsfonds proti Komisiji

(Zadeva T-36/10)

(2010/C 100/73)

Jezik postopka: nemščina

### Stranki

Tožeča stranka: Internationaler Hilfsfonds e.V. (Rosbach, Nemčija)  
(zastopnik: H. Kaltenecker, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

### Predloga tožeče stranke

- Odločbi Komisije z dne 9. oktobra 2009 in 1. decembra 2009 naj se razglasita za nični v delih, v katerih je bil tožeči stranki zavrnen dostop do dokumentov, ki niso bili razkriti;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka in stroškov tožeče stranke.

### Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka izpodbija odločbo Komisije z dne 9. oktobra 2009, s katero je bila delno zavrnjena prošnja za dostop do nerazkritih dokumentov iz spisa, ki se nanaša na pogodbo LIEN 97-2011, in dopis Komisije z dne 1. decembra 2009, s katerim je tožečo stranko obvestila, da odločbe glede druge prošnje tožeče stranke za vpogled v spis, ki se nanaša na pogodbo LIEN 97-2011, ne bo mogoče sprejeti v predpisanem roku.

Tožeča stranka v podporo svoji tožbi v bistvu navaja, da Komisija ni bila upravičena tožeči stranki zavrniti dostopa do zahtevanih dokumentov na podlagi izjeme iz člena 4(3) in (4) Uredbe (ES) št. 1049/2001 <sup>(1)</sup>. Poleg tega tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da obstaja prevladujoč javni interes, da se razkrije dokumente, ki še niso dostopni.

<sup>(1)</sup> Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, str. 43).